

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

[§. 1.] nominatim per Conciones.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

quem *approbans*, cum in promptu haberet vittas, vinum & oleum, *vulnera eius vino lauit, oleo vnxit, vittis vero alligauit.* His remediis insinuans terrenam oculorum suorum constitutionem: ex qua procedit vinum Zeli, oleum misericordiae, & vittae charitatis.

Sed quid dicam de ipsius Saluatoris oculis, cum in hoc mundo perambulabat? priusquam hanc miseriam repararet, dicitur de illo, quod singulari quodam modo respiceret, quod indicium erat principiumque remedij. *f* VIDIT hominem sedentem in telonio *Mattheum nomine, & ait illi: sequere me; & cum g* VIDISSET hominem infirmum ad probaticam piscinam, dixit ei: *vis sanus fieri?* & illum restituit sanitati. praeteriens etiam singulari attentione, *h* VIDIT hominem caecum a nativitate, fecitque lutum ex spato, & *linxit oculos eius, ut videret.* Et quid Petro euenisset, nisi, post trinam negationem, *i conuersus Dominus eum R*ESPEXISSET? incidisset procul dubio, in desperationem sicut Iudas; nisi diuina misericordia benignissimis oculis eum respiciens subuenisset. Dorsum quasi verterat Christus Petro, dum ab eo negaretur, quatenus eius negationes non probabat: sed vix ille negauerat, quando *conuersus Dominus*, benignis suis oculis illum *R*ESPEXIT: ex quibus tales lucis, diuinique amoris flammae prodierunt, ut durum Petri cor emolliuerint, & ex eiusdem oculis duos lacrymarum copiosissimarum & amarum fontes eduxit, quibus culparum suarum maculas abluuit. O aspectum benignissimum! o intuitum efficacissimum! cantat primum Gallus, nec tamen excitatur Petrus; cantat secundò, nec suum periculum aduertit; Ter Magistrum suum negauit, nec eius monitionis recordatur. Sed mox atque ipse Dominus illum respexit, excitatur, attendit, exitque ex occasione periculi, suumque peccatum amare flet. quemadmodum enim visio fit in instanti: ita *k facile est* (ait Ecclesiasticus) *in oculis DEI SVBITO honestare pauperem;* ac remedium afferri peccatori, quem ipse aspicit efficiendo, ut galli ipsum excitantis voci attendat.

§. 1. *Vocatio Diuina ex Concionum auditione.*

INCIPIAMVS itaque primum externum vocationis medium, quod galli huius cantus significat, qui (teste S. Gregorio) est vox concianatoris Evangelici: de quo Deus dixit Sancto Iob: *a quis dedit gallo intelligenti a?* eumque docuit, quoties in media nocte sit cantandum ad excitandos dormientes? *b Dominus enim solus* (ait Dauid) *dat verbum Euangelizantibus, virtute multa: vociq; suae vocem virtutis;* ut Concionatores vocent, excitentque eos, qui in suis peccatis iacent & stertunt. Quamuis autem interdum eos vocet verbis improborum Ministrorum; aperiatque eis oculos, quemadmodum *c aperuit oculos Balaam, loquente illi Angeloper os asinae, cui Balaam*

infide-

f Matt. 9. 9.
g Ioan. 5. 6.

h Ioan. 9. 1.

i Luc. 22. 61.

k Eccl. 11. 23.

Lib 30. *Mo-*
ral. 6. 11.
a Iob. 38. 36.

b Psalm. 67.
12. 35.

c Num. 22.
11.

insidebat: vt plurimum tamen id efficit per eos Prædicatores, qui suã prædicationi vitam exemplarem, feruentemque orationem adiungunt: quorum d. *verbum* (vt ait Apostolus) *non est verbum hominis, sed verè verbum Dei, & e Spiritus sancti virtus* per eorum linguam loquentis: ac proinde, (vt ipse Dominus ait per Ieremiam) *f. verba Dei sunt quasi ignis, & quasi malleus conterens petram*: emolliunt enim indurata corda; talibusque ictibus & internis sensibus ita calant ac dolant, vt gratiã diuinã imaginem, virtutesque recipiant. Quod manifestè apparuit in die ipso Pentecostes: cum essent g. in *Ierusalem viri ex omni natione, quæ sub celo est*: qui audientes S. Petri concionem, compuncti sunt corde, igne in eorum cordibus accenso. Quamuis enim plurimi, qui S. Petrum audiebant, interfuissent Christi Domini Passionis, fuissentque petris duriores: (siquidem h. *ille scissa sunt*; ipsi verò nihil propter eã fuerunt mutati) tunc tamen malleo concionis Petri contriti & commutati sunt, seseque Petri consilio subiecerunt. Eodem verò spectat, quòd quemadmodum i. *factus repente de celo sonus tanquam aduenientis spiritus vehementis*, quo Spiritus S. illo die venit; *multitudo habitantium in Ierusalem* ad eò contremuit, ac *mente confusa est*, vt illos cõegerit ad locum ire, in quo Apostoli erant, quorum prædicatione plurimi fuerunt conuersi: ita vox & Spiritus S. inspiratio, hoc sono significata, facit, peccatores repente tremere; impellitque ad audiendas conciones se conferre, vbi laqueos ipse dispositos, ac paratos, ad ipsos capiendos habet. Quemadmodum etiam k. *mulierem Samaritanam* sua inspiratione permouit, vt ad fontem veniret haurire aquam, vbi illam ipse Saluator expectabat: qui incundis suis verbis eam ex malo suo statu eduxit: & aliàs ipsis Concionatoribus inspirat, vt ad talem locum talesque personas se conferant, ad concionandum: quorum verbis tanquam instrumentis velit ipse vti, ad eas reuocãdas: præmittens eos tanquam suos prodromos, qui hospitium secuturo ipsi præparent, iuxta illud Dauidis: *Iter facite ei, qui ascendit super occasum*: Tunc (ait S. Gregorius) Dominus ascendit super occasum, cum ingredi cupit in animam, in tenebris ignorantia & culpæ iacentem, ad quod, iter aperiunt verba Concionatorum, quæ per Auditorum aures ingredientia, in virtute ipsius Domini, corda disponunt, vt Spiritus S. hospitio in eis excipiatur.

Hinc Sathanae rabies exorta, ad hoc iter ocludendum, tria magna adhibet impedimenta, ne hoc medium executioni mandetur. Interdum enim dat operam, ne ipsi Concionatores (quemadmodum ait Ieremias) *m. loquantur sermonem Dei verè*; sed verba sua, quæ nõ sunt ignis, sed ventus; non malleus conterens petram & corda, sed verè *somnia sua, ac deliria*: quæ illos inanes yacuosque relinquunt. Nonnunquã verò conatur, Auditores auertere à Concionatoribus zelosis, & vt (quemadmodum ait Apostolus)

d. 1. Thes. 2.
13.

c. Cor. 24.

13.

f. Ierem. 23

19.

g. Act. 2.5.

3.7

S. Petri

concio.

h. Matt. 27.

51.

i. Act. 2.2.6.

k. Ioan. 4.7.

l. Psal. 67.5

Homil. 27

in Euang.

Tria impe-

dimenta

Concionũ.

m. Ier. 23.

28.

n 2 Cor.

7.3.

o Psal. 57.5

p Isai. 6.10

q Ioan. 3.

47.

r Ezech. 3.8.

Lib. 6.

Moral. 4.5.

s Isai. 11.8.

n ad sua desideria coaceruent sibi Magistros praeerentes auribus: non inculcantes solidas veritates, à quibus auditum suum auerunt: sed iocis & fabulis, ipsos recreantes, quas ipsi libentius audiunt: Aut, si hoc non potest obtinere, efficit (quemadmodum ait Dauid) vt o sicut aspidēs serda obturent aures suas, ne verbis Dei attendant: aut tantum ex curiositate, & ad tempus fallendum, ea audiant, ita vt de illis dixisse videatur Isaias: p excaca cor populi huius; & aures eius aggraua; & oculos eius claude, ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & conuertatur. Id quod solet esse reprobationis signum: q qui enim ex Deo non est, horret verba Dei audire, & subtrahit se, ne illa audiat. Quemadmodum infelices Hebraei, qui se intra ipsum templum absconderunt, vt sua Idola colerent; ocludentes ipsum aditum pariete exstructo, ne quis ingrederetur, & eos videret. Sed quauis tanta diligentia parietem exstraxerunt, remansit tamen r foramen vnum in pariete, iussitque Deus Prophetam Ezechielem fodere parietem, & ingredi, vt abominaciones pessimas, quas illi intus faciebant, videret. quia nunquam Deus deserit omnino in hac vita huiusmodi peccatores: potius Concionatoribus & Confessarijs inspirat, vt eos etiam in suis angulis latentes quarant, eorumque scelera in lucem proferant, vt reparent: fodientes, vt ait S. Gregorius, per syndarefis siue conscientiae foramen; quod, etsi reliqua ocludantur, semper patet: ideoque semper superest ratio aliqua eos videndi, alloquendi, ac de malo quod faciunt, ac periculo in quo versantur, monendi, & inuitandi ad miserrimam speciem, & obscuritatem, in qua haerent, deserendam. Sed quoniam eorum durities magna est, horrendos ictus oportet adhibere, minarum, efficacium rationum, ac reprehensionum; ad eos emolliendos, & conscientiarum foramina dilatanda: persuadendo illis, vt aperire ea velint, ac manifestare; gratumque habeant, ea cognosci, vt curationem recipiant. Nec abijciant animum ipsi Concionatores: nam, quemadmodum per Isaiam promittit Dominus, verbo Dei poterunt s manum suam mittere per foramen aspidis, & cauernam reguli: & inde eos extrahere, conuertendo peccatores, per haec animalia significatos.

§. 2. Sacrorum piorumque librorum lectio.

Sed quoniam non semper est commoditas audiendi conciones, constituit prouidentia diuina secundum medium ad conuertendos peccatores, Sacros scilicet libros: in quibus scripta sunt verba, quae Deus ipse per os filij sui Iesv Christi D. N. aut per suos Prophetas, Apostolos, aut Euangelistas est locutus; libros item spirituales & pios à viris Sanctis & Spiritus Magistris conscriptos, qui oēs instar sunt concionatorum, verba & sententias, quas continent, proferentium; quas ipse Deus Sanctis suis inspirationibus ad cor loquitur. Nam teste S. Augustino: cum oramus, cum Deo lo-

qui-